

[Jens Jensen.]

er at tilvejebringe en økonomisk Ligestilling for disse Personer med andre danske Søfolk.

Jeg finder ikke Anledning til efter den udførlige Redegørelse, Handelsministeren har givet, at komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder. Lovforslaget har jo været behandlet i det andet høje Ting, og hvis man gennemlæser Betænkningen, er man klar over, at det har været Genstand for en meget grundig Behandling.

Ministeren nævnte i sin Tale her for et Øjeblik siden, at Fiskerne ikke er taget med i Lovforslaget. Jeg har læst Betænkningen, og af den fremgaar det, at Fiskerne er holdt uden for, men at Spørgsmaalet senere kan tages op til Behandling.

Ved § 10 i Lovforslaget gives der Ministeren en Bemyndigelse til ogsaa at medtage andre Personer med Tilslutning fra Folketingets Finansudvalg. Saa vidt jeg ved, er der 52 Fiskerkuttere, som har gjort Tjeneste under Admiralitetet i England under Krigen, og jeg maa sige, at det ser mærkeligt ud; hvis Mandskabet paa disse Fartøjer ikke kan komme ind under Loven; jeg synes, at de burde kunne betragtes som søfarende, naar de har gjort Tjeneste under Admiralitetet i England. Jeg vil gerne bede Ministeren om at se velvilligt paa disse Mennesker, som jeg synes har en vis Ret til at komme ind under denne Lovgivning, og jeg vil gerne bede Ministeren, om han ikke vil give et tydeligt Svar paa dette Spørgsmaal.

Ja, det er det eneste, jeg har at sige til Lovforslaget. Jeg takker endnu en Gang Ministeren for Lovforslaget, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling her i Landstinget.

Bouet: Som den højtærede Minister udtalte i sin Tale her i Dag, er der i Folketinget i det Udvalg, der har behandlet Lovforslaget, sket forskellige Forbedringer i de søfarendes Favør. Forbedringer, som jeg ikke skal spille Tiden med nærmere at omtale. Det er Forbedringer, som vi kan tiltræde.

Jeg kan dog ikke undlade at fremkomme med en Beklagelse over, at man ikke har kunnet enes om, at ogsaa Ikke-Forsørgere skal falde ind under Lovgivningen. Dengang vi havde Samlingsregeringen, havde den daværende Handelsminister, det ærede Medlem af Folketinget Hr. Fibiger, udarbejdet et Lovforslag, hvori ogsaa Ikke-Forsørgere var medtaget, men det fandt ikke Tilslutning, idet ikke mindst den daværende Finansminister var imod denne

Bestemmelse. Derfor blev Lovforslaget ikke fremsat, men jeg beklager, som sagt, at den nuværende Handelsminister ikke har kunnet strække sig saa langt, at han ogsaa har taget dem med.

De har dog udført deres Gerning under de samme farlige Forhold som de gifte. Nu hører jeg ikke til dem, der blot vil lade Millionerne rulle uden at tage Hensyn til, hvor Pengene skal komme fra, og jeg har flere Gange fra denne Talerstol, naar der har været Forslag om Bevillinger, over for Regeringen fremført, at det vilde være rimeligt, at man fik en samlet Oversigt over, hvordan de finansielle Forhold laa; men ved dette Lovforslag drejer det sig om en Eengangsudgift, det er ikke en Udgift, der kommer igen Aar for Aar, det er en Udgift, vi kun faar een Gang, og som drejer sig om en Del af vor Befolkning, som under Krigen har udført en Gerning, som det danske Folk kan være stolt af og bør være taknemmelig for. Derfor bør man ikke være smaalig, naar det drejer sig om at yde en Erstatning og en Anerkendelse for dette Arbejde. Forsøgerne kan i Henhold til Lovforslaget faa godsrevet Forskellen mellem den Hyre, de havde, da de sejlede i allierede Skibe, og den Hyre, de vilde have haft, hvis de havde sejlet under dansk Hyre. Men ved Reguleringen skal det Beløb, som Familien har faaet udbetalt af Staten, trækkes fra, og selv om der paa dette Punkt under Behandlingen i Folketinget er sket en Forbedring, vil Bestemmelserne, som de er nu, alligevel sikkert medføre, at adskillige Søfolk ikke faar deres Gæld til Staten dækket ved Udligningen. Maaske bliver der oven i Købet et ret betragteligt Beløb tilbage, som skal afbetales, og som det for nogle kan blive vanskeligt eller maaske endda umuligt at betale, og der kan opstaa en Vanskelighed for Staten, naar den skal inddrive de Penge. Rent personligt kunde jeg godt have tænkt mig, at man eftergav denne Gæld, som de paa-gældende har faaet ved, at Staten har hjulpet deres Familie. Jeg indrømmer, hvad den socialdemokratiske Ordfører fremhævede; at der kan være Forskel paa, hvordan Familierne har forholdt sig under Krigen, idet nogle af Hustruerne har haft Arbejde netop for ikke at faa denne Gæld til Staten, medens andre har faaet det fulde Beløb udbetalt. Der er her en Vanskelighed; men jeg kan tiltræde og vil gerne understrege, hvad der er udtalt i Folketingsudvalgets Betænkning, at der bør tages ethvert rimeligt Hensyn til den søfarende, der efter Afregningen stadig har en Gæld til Staten. Saaledes